

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **J. Š.**, právně zast. JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem AK Žitná 45, Praha 1, proti žalovanému **Úřadu městské části Praha 19, odbor výstavby - stavební úřad**, detašované pracoviště se sídlem Praha 9, Cukrovarská 52, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 10. 2006, č. j. 7 Ca 178/2005 - 44,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna advokátky JUDr. Ireny Strakové, AK Žitná 45, Praha 1, **s e u r č u j e** částkou 2400 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností brojí proti shora označenému usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 10. 2006, č. j. 7 Ca 178/2005 - 44, kterým se žalobci přiznává osvobození od soudních poplatků a ustanovuje se mu k ochraně práv pro řízení o kasační stížnosti ve věci usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 9. 2005, č. j. 7 Ca 178/2005 - 20 advokátka JUDr. Irena Straková.

V kasační stížnosti stěžovatel uvádí, že by napadené usnesení mělo obsahovat odůvodnění, aby bylo přezkoumatelné a teprve až z obsahu soudního lze dovodit, jakými úvahami se soud při svém rozhodování o osvobození žalobce od soudních poplatků řídil. Stěžovatel dále v kasační stížnosti uvádí důvody, pro které nesouhlasí s výrokem č. I. napadeného usnesení, tj. že žalobce splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků, jedná se zejména o výčet příjmů a majetku žalobce. Stěžovatel poukazuje na nadprůměrný měsíční příjem, vlastnictví rodinného domu v Praze, vlastnictví osobního automobilu a záměrné neuvedení některých skutečností ze strany žalobce (např. neuvedení zaměstnání a výše příjmů syna žalobce). Navrhuje, aby Nejvyšší správní soud zrušil výrok I. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 10. 2006 s tím, že žalobci nenáleží právo na osvobození od soudních poplatků. Stěžovatelem je v další části kasační stížnosti podáno vyjádření k aktivní i pasivní žalobní legitimaci žalobce ve vazbě na žalobcem podanou žalobu o náhradu škody ve výši 50 000 000 Kč, otázky žalobního petitu a lhůty pro podání žaloby a otázky týkající se věci samé.

Žalobce ve vyjádření ke kasační stížnosti uvádí, že předložená kasační stížnost trpí řadou nedostatků, které brání samotnému projednání kasační stížnosti. Uvádí, že kasační

stížnost musí kromě obecných náležitostí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Samotné podání stěžovatele je neurčité a vzhledem k tomu, že kromě označení podání jako „kasační stížnost“ je uvedeno i „vyjádření k věci samé“ a není jisté, zda-li se nejedná o vyjádření k věci vedené Městským soudem v Praze pod sp. zn. 7 Ca 178/2005 a zda-li lze v takovém podání vůbec kasační stížnost spatřovat. Žalobce navrhuje, aby Nejvyšší správní soud podanou kasační stížnost odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud nemohl kasační stížnost věcně projednat a odmítl ji z následujících důvodů:

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. soud usnesením návrh odmítne, jestliže byl návrh podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou.

Dle ust. § 36 odst. 1 s. ř. s. mají účastníci v řízení rovné postavení. Soud je povinen poskytnout jim stejné možnosti k uplatnění jejich práv a poskytnout jim poučení o jejich procesních právech a povinnostech v rozsahu nezbytném pro to, aby v řízení neutrpěli újmu.

Dle ust. § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen od soudních poplatků. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Přiznané osvobození kdykoliv za řízení odejme, popřípadě i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka přiznané osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly.

Jedním ze základních principů, jimiž je soudní řízení ovládáno, je soudní princip rovnosti účastníků, který vyjadřuje skutečnost, že účastníci musí stát před soudem v rovném postavení, aniž by byla jedna nebo druhá strana jakkoli procesně zvýhodněna. Při interpretaci ust. § 36 odst. 3 s. ř. s. o možnosti přiznat osvobození od soudních poplatků, je tedy třeba vycházet ze zásady rovnosti stran tak, jak je zakotvena i v čl. 37 Listiny a čl. 96 odst. 1 Ústavy. Individuální osvobození od soudních poplatků je tedy procesní institut, jehož účelem je zejména ochrana účastníka, který se nachází v tíživých poměrech, před nepřiměřeně tvrdým dopadem zákona o soudních poplatcích. Tento druh osvobození od soudních poplatků je zařazen v ustanovení § 36 odst. 3 s. ř. s., v němž je kromě jiného uvedeno, že účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen od soudních poplatků. Účelem tohoto rozhodování je posouzení poměrů účastníka, jež žádá o osvobození od soudních poplatků. Při zkoumání toho, zda je doložen nedostatek prostředků, je potřebné nejprve zdůraznit, že účastníka "zatěžuje" jak břemeno tvrzení, tak i břemeno důkazní. Pokud chce být účastník ohledně své žádosti o osvobození od soudních poplatků procesně úspěšný, musí jednak uvést, v čem spatřuje svůj nedostatek prostředků, který dle jeho názoru vede k tomu, že nemůže soudní poplatek uhradit, a jednak takové tvrzení řádně doložit. Soud (předseda senátu) při rozhodování podle tohoto ustanovení především porovnává na jedné straně výdělkové a další majetkové poměry dotčeného účastníka řízení, na druhé straně pak výši soudního poplatku se zřetelem na případné další náklady spojené s předmětným řízením před soudem. Výsledkem této úvahy je pak závěr, zda účastníkovi je možné přiznat osvobození od soudních poplatků či nikoli.

S ohledem na znění ust. § 36 odst. 3 s. ř. s. se řízení ohledně přiznání osvobození od soudních poplatků týká jen toho účastníka, který návrh na osvobození uplatnil. Jiná osoba,

než ta o jejímž návrhu na osvobození od soudních poplatků bylo rozhodováno, pak nemůže tvrdit porušení práva, jehož pojmově vůbec nemůže být nositelem. Pokud v daném případě soud dospěl k závěru, že žalobce splnil podmínky pro osvobození, nemůže se subjekt, jenž takovým rozhodnutím není a nemůže být nikterak dotčen, domáhat přehodnocení závěrů ke kterým soud při zvažování důvodnosti uplatněného nároku jiného účastníka řízení dospěl. Za takové situace je návrh na zrušení výroku I. o osvobození od soudních poplatků žalobce návrhem podaným zjevně neoprávněnou osobou, jedná se tak o nedostatek aktivní legitimace, a proto byl Nejvyšším správním soudem odmítnut dle ust. § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovateli byla pro řízení o kasační stížnosti před soudem ustanovena advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8, § 120 s. ř. s.). Ustanovenému zástupci náleží v souladu s ust. § 11 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) odměna za písemné podání soudu ve výši 2100 Kč a dále náhrada hotových výdajů ve výši paušální částky 300 Kč za jeden úkon podle ust. § 13 odst. 3 citované vyhlášky, celkem tedy 2400 Kč. Tato částka advokátce bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 14. března 2007

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu